

Podzim

Při slově podzim se mi vybaví nádherná příroda, která se chystá na příchod zimy. Listí se zbarvuje a s pomocí větru padá na zem. Děti vesele vykřikují a v hromadách listí, se kterými se dospělí lidé hrabali celé odpoledne, skotačí. Na jejich tváři obvykle uvidíme radost a štěstí.

Některé děti, které zrovna nezlobí rodiče tím, že by rozházely listy sesbírané na hromadu, si třeba na hřišti pouštějí draky. Někdo si je vyrobil doma nebo ve škole. Jiní zase navštívili regály ochodů, kde podzimní a zimní zboží má své místo.

Obloha, která je v odpoledních hodinách úplnou přehlídkou draků, má svoje chyby. Na podzim není počasí vždy příjemné. Mraky se rozhodly nedopřát lidem krásného počasí a spustily svůj podzimní déšť. Rodiče i děti vytahují pláštěnky, bundy a deštníky a vydávají se k domovu. Ti, kteří mají cestu dalekou, jsou mokří a zmrzlí. Jakmile přijdou domů, zatopí si v kamnech, uvaří si čaj a odpočívají.

Obloha, která v tento moment představuje spíše aprílové počasí, se zase uklidnila a přestalo pršet. Teď přichází ten správný čas na vytažení gumáků. Menším dětem se rozzáří oči, když uvidí zahradu plnou kaluží. V hlavě si představí, jaká zábava může být takové poskakování v kaluži. Ovšem za nimi již stojí pozorní rodiče, kteří tuší, co mají jejich děti v úmyslu. A proto hned v první větě zakážou to, na co se děti tak moc těší.

Podzim, asi jako všechna ostatní období, má i své záporné body. Tak třeba to, že začala škola. Po dovádění s drakem přichází čas na úkoly. Asi jako každý večer je čas také na večeři a čas jít spát. Další den ve škole jsou přestávky plné vyprávění zážitků a nápadů, co se v tenhle krásný podzimní čas dá všechno dělat.

(Nikola Geričová, 9. třída)